

„....okkum tørvar ein Oliver Twist”

Gríma og
føroyskur
sjónleikur
á einum
vegamóti

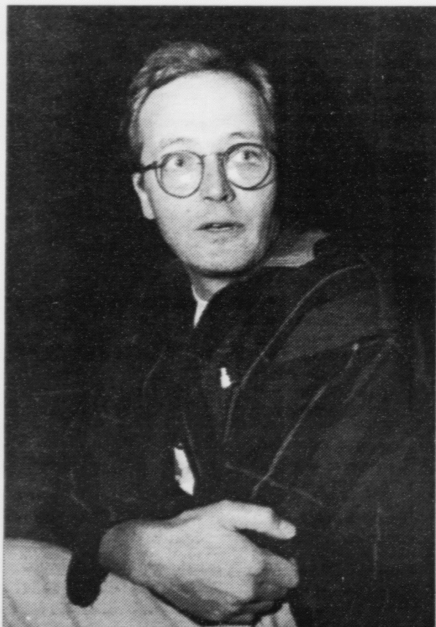
Í hesum døgum ivaðist áskoðarin í Norðurlandahúsinum í, um hann skuldi liva seg inn í ein heim í 18. öld í Føroyum ella um kenslan av at vera í einum London-umhvørvi í 19. öld heldur var tann rætta. Niels Malmros royndi fyrst av øllum alvi at vísja okkum um, at vit skuldu gera tað fyrra, men tá ið vikan skifti, skifti senan eisini og lopið varð eina öld fram, meðan áskoðarin varð ferdur eina öld aftur og inn í ein veruleika hjá einum fátækum drongi í Onglandi í 1830-árunum.

Tað er einasti yrkissjónleikarabólkur í landinum - Gríma - sum ger hesa roynd at ganda áskoðaran í aðra tíð og annan heim, og bólkurin hevur koyrt nógv gott og serligt í pottin fyri at kunna bjóða ein sterkan drykk fyri teimum, ið trína inn í salin.

Og longu tá trinið er um gátt, byrjar ævintýrið. Tað syrgir køni gandakallurin Edward Fuglø fyri. Hann hevur fyrr víst síni kynstur, so áskoðarin hevur sitið ovfarin, og hesuferð hevur hann drigið enn eitt meistar

Gyklarinn stjórnar okkara ansi, hagar honum lystir

araverk upp úr hattinum. Salurin er snarður 90 stig, og pallurin sjálvur kann snarast og vendast, so at fleiri pallmyndir bliva til framman fyri tær, uttan at tað er neyðugt at draga teppi upp og aftur. Í tóttum samstarvi við ljósmonnum skapar hann veldugar brýr, skýmlig brotsmannabóli, fagrar blómugardar, kenslukeld barnaheim, ríkmanna-stovur og myrk skot - alt í einum og sama palli. So ævintýrið er nærum byrjað, aðrenn tú setir teg.

Fyri tó at eingin ivi skal vera um, nær öldin skiftir og leikurin byrjar, koma leikararnir fyrst fram í gerandisklæðum og bjóða áskoðaranum vælkomnum. Síðan tekur frásøgumaðurin yvir...

Gykl

Ein gyklari við gittara og hatti - mest átøkur einum

Fimm „grímur” til leikbólkinn við Peter Snickars á odda!

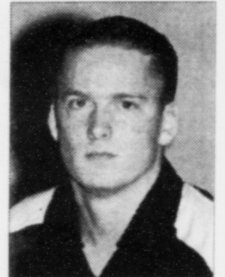
ið á palli í senn. Ría Tórgarð hevur hvørki kyn ella aldur tykist tað. Hon spælir ung vøkur genta, tilkominn arbeiðskona, kona á gøtuni men sanniliga eisini fingrafittur gøtudrongstjóvur og gamal dómaraskrivari - og soleiðis kundi tú blivið við... Men tað besta av øllum er, at allir leikararnir í øllum sínum leiklutum spæla so ótruliga væl.

Høvuðsleikluturin

Leiklutin sum Oliver Twist hevur Annfínnur Jacobsen, men eg haldi tað vera eitt sindur misvísandi at kalla tað fyrri høvuðsleiklutin. Eygað hjá áskoðaranum er nógv meira vent ímóti umhvørvinum hjá tí unga dronginum - og tað er sjálvandi ikki av tilvild. Dickens hevur viljað víst á skeivleikar í samfelag og morali á hansara døgum, og tí skal kikin vendast ímóti umhvørvinum - tvs. persónunum runda um drongin - meðan Oliver sjálvur skal vera myndin av tí óseka menniskjanum í samfelagnum - eitt objekt. Hesum týðandi tema hava leikskrivararnir hegnisliga fangað, og tí er Oliver Twist ikki eins markantur og hinir persónarnir í dramatiseringini. Í sama viðbragdi er tað vert at nevna, at Annfínnur kom sera væl frá uppgávu. Tað var við serligum ansni, at áskoðarar hugdu eftir hansara avriki, vitandi at Annfínnur var so nógv yngri - bæði í aldri og royndu - enn hinir leikararnir. Men hann stóð avgjort ikki í skugganum av nøkrum og megnaði sannførandi at spæla ein neyðarsligan smádrong.

Sodning

Nú, nakrar dagar seinni, átti gandadrykkurin langt síðani at havt mist sína meg, men teir eru har enn allir: Mr. Brownlow, Skálkurin, Mr. Grimwig og neyðars Oliver. Um nætturnar her eftir vera tað kanska helst Fagin, Bill Sikes og Monks, ið fara at vísa síni grímu andlit - einamest kanska hjá teimum nógvu heilt ungu áskoðaranum, men kenslan, ið vit øll í salinum fóru heim við hetta kvøldið var ein góð netran. Smáar smásárar atfinningar - so sum at tað í brotum var ilt at hoyra, hvat varð sagt - høvdu hug at hvørva í heildarmyndini av einum frálíkum leiki. Og orðið á varrunum, ið vildi hava lív, var: „Framúr!” Eitt framúr avrik hjá einum leikbólk, ið avgjort allan vegin igjøgnum rørdi seg og spældi sum ein bólkur, ein eind. Eitt felags skoðsmál er tí nógv meira hóskandi enn at petta avrikið sundur: Fimm grímur til leikbólkinn við Peter Snickars á odda!

Dánial Hoydal
ummælir sjónleikin
Oliver Twist

Fleiri stórar uppsetingar

Laura Joensen skivur í faldaranum til *Oliver Twist* hugleiðingar á 20 ára vegamótinum hjá Grímu. Hon hálvavegna skammast yvir, at leikararnir í Grímu við hvørt hava trond til at gera eitt sindur meira burturúr onkrum leiki, so sum *Oliver Twist* er eitt dømi um. Norðurlandahúsið er hesuferð karmur um leikin, og eisini er eitt óvanliga stórt lýsingararbeiði farið fram, men hetta er bara gott at síggja. Norðurlandahúsið var upprunaliga ætlað til sjónleikahús, tá fyrspurningur um figging til at byggja av fyrstan tíð varð sendur Norðurlandaráðnum. At tað so seinni bleiv avgjort, at hús skuldi byggjast við víðari karmum, er bara at gleðast um, men ætlanin var neyvan nakrantíð at sjónleikurin skuldi troðkast burtur. Latíð ikki sjónleik í Norðurlandahúsinum vera eina so óvanliga sjón. Alla virðing fyri smáum persónligum og hugnaligum hølum til sjónleik, men av og á skulu stórar uppsetingar til, sum kunnu vísa okkurt eyka og iokka tað stóru føroysku áskoðarafjöldini til sjónleik. „Okkum tørvar ein *Oliver Twist*” av og á at vísa okkum á bæði skeivleikar og góðsku hjá okkum menniskjum, men eisini fyri at vísa okkum, hvat føroyskur sjónleikur veruliga kann.

Gríma er á einum vegamóti. Tiltukku við degnum, virðislenini og hølunum. Kanska er føroyskur sjónleikur eisini á einum vegamóti - og framtíðin er bjørt, haldi eg. Eg haldi meg hóma tað gríma í eystri fyri einum nýggjum tíðarskeiði í føroyskari leiklist...

Dánial Hoydal